

چگونه پاپ خدای خردپرور مسيحي را از زير عبای خود بيزرون آورد؟

كفتگويي با محسن مسرت، پژوهشگر مسائل خاورميانه در باره سخنرانی شهر رگنزيبورگ پاپ و نزاع تمدنها و مذاهب

در هفته نامه فرایتاك، 22 سپتامبر 2006

<http://www.freitag.de/2006/38/06380301.php>

بفارسي از حميد بهشتی

روزنامه فراینگ - پيام اصلي سخنرانی اخير بندیكت شانزدهم در چیست؟

محسن مسرت - لب کلام او در دو نکته می باشد: اولاً محمد، رسول خدا، اسلام را به زور شمشير گسترش داد، در حالیکه در مقابل آن این امر القاء میشود - بدون اینکه پاپ صراحتاً گفته باشد - که مسيحيت بدون اعمال زور گسترش یافته است. در ثانی خدای مسيحيت که قيسر مسيحي روم شرقی مانؤل دوم بدان فکر می کرده، چنان که پاپ از وي نقل می کند، طرفدار خرد است. زира که اين خدا خونريزي را دوست ندارد، در حالیکه خدای اسلام رسولش را به شمشير مجهز و روانه جهانگشائي نمود.

- به عبارت ديگر بيخود نیست که مسلمانها برانگیخته شده اند؟

حداقل آن اينست که بسياري از علمای اسلام اينرا بمثابه اعلام جنگ تلقی کرده اند. در حقیقت پيام رگنزيبورگ پاپ می تواند به عنوان مشروعیت دادن واتیکان به تز نزاع تمدن هاي هانتینگتون تعبير شود. البته اين احتمال هست که پاپ خودش ملتفت نشده باشد، چگونه پيامي را بر زيان آورده است، که البته اين خود برای مجموعه کلیساي کاتوليک بسيار ناپسند می باشد. حتاً اگر عقب نشيني وي را جدي نيز بگيريم - با توجه به اينکه بر طبق اظهار وي آن متنی بوده است که از قرون وسطي گرفته شده است و وي آنرا فقط نقل کرده است - اين بدین معناست که او اعتراف میکند سرسری کار کرده است.

آيا اين شباهت به همان الگوي دعواي کاريکاتور ندارد که در آغاز سال مطرح بود، که مسلمانهاي متخصص بلاfaciale با آن برخورد آشتي ناپذير كردنده؟ و برداشت حاصله اينست که آنها اصلاً منتظر يك چنین دستاويزي بوده اند.

در حال حاضر جو موجود در جهان اسلام بسيار ملتهب است و اين از زمانی است که پرزيديننت بوش و نيز اولمرت، نخست وزير اسرائيل اين رسالت را یافته اند که هر روز حملات لفظي به مسلمانها کرده و آنها را تحقيр نمایند. بوش از زمان حمله اسرائيل به لبنان و حزب الله مرتب از مبارزه ميان دموکراسی و فاشیسم اسلامی دم می زند. و اکنون که پاپ نيز خدای خردپرور مسيحي را در مقابل خدای خونريز اسلام قرار داده است، بدین هنگام ديگر مسلمانها که مورد تحقيр نيز قرار گرفته اند، احساس می کنند که در مقابل يك حرکت مشترك سياست و دين غرب قرار دارند.

- انگيزه پاپ چه می تواند باشد که بدینگونه نفت برآتش می پاشد؟

چنانکه از ظواهر امر بر میآيد، بندیكت شانزدهم با سخنرانی رگنزيبورگش - فهمیده يا نفهمیده، بماند - بگونه اي حيرت انگيز به راه خطا رفته است. اين سخن که مسيحيت تركيبی از عقل و ايمان می باشد، به همان ميزان مضحك است که يك فيزيکدان ادعای

نماید که نیروی جاذبه زمین و قانونمندی سقوط اشیاء ناشی از احساس و وضعیت روانی اشیاء در حال سقوط می باشند. به گمان من پاپ در سخنرانی رگنریورگش فراموش کرده بود که آنجا در موقعیت پاپ، رهبر کلیسای کاتولیک، سخن می گوید و نه بعنوان یک پروفسور دانشگاه. وی در حقیقت وظیفه اش دفاع از معنویت مسیحی است که نیاز مسیحیان می باشد و بالقوه مثبت است. منتهی حضرت ایشان با برداشتن گامی خارق العاده دین خود را در تمامی طول تاریخش آغشته به خردوری تعریف نمود و در این سخن نه تنها تاریخ را تحریف نموده، بلکه با استفاده از عبارات به ظاهر علمی کوشید گذشته خون آلود مسیحیت را به کلی به فراموشی بسپارد. و این با رویکرد صادقانه نسبت به تاریخ خویش مناسب نداشته و به مسیحیت ضربه محکم می زند و آنهم به گونه ای که هیچ دین سنتیزی تا کنون قادر به انجام آن نموده است.

- در واقع این گونه تحسین و تمجید خویش، باب میل مسیحیان ساده ایست که خود را فارغ از تعصّب و خردگرا نیز می دانند.

اینهم یکی از انگیزه های پاپ است که شما پیش از این از من سئوال کردید. منتهی او با این سخن که شما مسیحی ها در مقایسه با سایرین همیشه خردگرایتر بوده اید، یک گل به دروازه خود زده است. زیرا با این حرف، وی رفتار ریاگونه کلیسا را در قبال ناسیونال سوسیالیست ها نتیجه خردگرایی کلیسا معرفی می کند. و بدین گونه وی به همه مسیحیانی که کاملا حساب خود را از فاشیسم جدا کرده اند، توهین می کند. کسی که تا این حد از تاریخ غافل بوده، نتواند رفتار اشتباہ خویش را در گذشته بپذیرد، نهایتاً قابلیت دیالوگ با دیگران را نیز نخواهد داشت. او حتا با این طرز فکرش از عهده گفتگوی درونی مسیحیت بین کاتولیک ها و پروتستانها نیز نمی تواند برآید.

- آیا چالش بوجود آمده با جامعه اسلامی خفیف تر میشد، اگر واتیکان رسمآعلام می کرد که پاپ در رگنریورگ فقط یک بحث خداشناسی را مطرح نموده و سخنرانی او جنبه سیاسی نداشته است؟

نه، فکر نمی کنم چنین باشد. زیرا این سخن دروغ محض می بود. زیرا بندیکت شانزدهم یک سخنرانی دقیقاً سیاسی ایراد کرده است. درست به همین دلیل نیز سیاستمداران در افکار عمومی از بیانات وی به شدت حمایت کرده اند، همان کسانی که برای قالب های مطروحه در باره اسلام و روسی زنان و برای کلیه ویژگی های زشتی که در فعالیت های انتخاباتی شان به مسلمانان و بیگانگان نسبت می دهند، در این سخنان پاپ تأییدیه یافته اند. بانی شعار عامیانه ی "خردسالان به جای هندیان" در شهر دوسلدرف نیز یک گام فراتر نهاد و برانگیختگی مسلمانها را که به پاپ انتقاد کرده اند، تجاوز به آزادی عقیده و ناشی از غرور بیجا خواند.

- آیا منظور شما رئیس دولت ایالت NRW روتکر است؟

بله ، خود اوست. از سخنان او چنین می توان دریافت : توجه داشته باشید، حق با پاپ است و مسلمانها توان این را ندارند که قوائد دموکراسی را درک کنند.

- اما در مقابل آن پاپ در حال عقب نشینی است.

تسنی منعاقب آن از جانب پاپ به همان میزان بد بود که سخنان وی ناجور بود.

- به چه دلیل؟

زیرا عملآ گفته میشود، قصد پاپ توهین به مسلمانان و جریحه دار کردن احساسات آنها نبوده است. قصد او تنها اظهار حقیقت بوده ولی نمی توانسته حساب اینرا بکند

که مسلمانها تا این حد بی خردانه عکس العمل خواهند کرد. به همین گونه نیز تیتر صفحه اول روزنامه بیلد Bild در آغاز این هفته بدین مضمون بود: پاپ با موضعگیری خود در کاستل گاندولفو، احساسات برانگیخته مسلمانان را آرام نمود.

- اگر من نظر شما را درست فهمیده باشم، برداشت شما از عکس العمل سیاستمداران آلمان، از جمله خانم نخست وزیر که به صراحت از پاپ حمایت کرد، در جهت تنیش زدائی نبوده است. پس به نظر شما آنها چکار می بایست می کردند؟

- به نظر من مصلحت در این بود که سیاستمداران خود را به این دعوا آلوده نکنند. زیرا در غیر اینصورت مجبور به جانبداری بوده و موجب فزونی تنیش خواهند گشت.

- آیا این پیام کلیسايی که از زبان ریاست کلیساي کاتولیک برخواسته است، آغاز جنگ معنوی صلیبی است در مقابله با اسلام یا که این تعبیری افرادیست؟

- نتیجه آن همینگونه است که شما گفتید. در این وضعیت باید روشنگران و بیش از همه، رسانه ها گام به پیش نهند و بگونه کاملاً متفاوتی از آنچه تا کنون شده، عمل نمایند. گوئی هنوز روشنگرانی که استقلال رأی دارند، ملتافت نشده اند که پاپ به همگی آنها توهین کرده است. آنها می بایست کاملاً احساس وظیفه داشته، کذبیات پاپ پیرامون صلح آمیز بودن مسیحیت را افشاء نمایند و بادآوری کنند که مظالم خشونت آمیز قرن بیستم و از جمله دو جنگ جهانی، از کشورهای مسیحی آغاز گشته، در نظر داشته باشند که این آمریکای مسیحی است که در حال حاضر در دو کشور اسلامی به جنگ پرداخته است و در حال آمادگی برای یک لشگرکشی جدیدیست علیه کشور اسلامی دیگری که ایران باشد.

- شاید پذیرفتن یک چنین منطقی برای بسیاری از مردمان مشکل باشد، زیرا این را برایشان معادل دفاع از نظام های زورگوی خاورمیانه توحیه می کنند.

- البته که چنین است. بسیاری از کشورهای اسلامی در زمینه دموکراسی و آزادی هنوز گامهای بسیاری باید برداشته، و شاید در این رابطه نیم قرن عقب باشند. برای نمونه من نمی توانم روحانیت جمهوری اسلامی ایران را به همان شدتی که به پاپ انتقاد کردم، مورد انتقاد قرار دهم، بدون اینکه از وحشت بخود نلزام، از سوی دیگر دموکراسی های غربی در زمینه صلح، بسیار عقب افتاده اند. زیرا بربریت قرون وسطائی گوئی هنوز در اینجا ریشه دوانده است. برداشت من اینست که دموکراسی های غربی نیازمند به عصر روشنگری در زمینه صلح می باشند.

- ارزیابی شما از عکس العمل دولت ترکیه یا پارلمان پاکستان که سخنرانی پاپ را یکصدرا محاکوم نمودند، چیست؟

- به صراحت بگویم، برداشت من از این عکس العمل ها اینست که نسنجیده بوده و تا حدی هم متظاهرانه است. با اعلان این درخواست که پاپ می باید عذرخواهی نماید، به او که گفته اند احساس مسلمانها را جریحه دار ساخته، به وی حق داده اند. در حالیکه که اشتباہکاری اصلی پاپ در این بوده که او حقیقت را پنهان کرده و به بهانه اینکه با خردورزی قصد برقرار کردن دیالوگ را داشته است، میخواسته ادعای تنها نمایندگی و بیانگر حسنات و معقول بودن کلیساي کاتولیک را جا بیاندازد. مسلمانها و نمایندگانشان می بایست بجای اینگونه نحیف اعتراض کردن، خود معارض می شدند و به واتیکان پیشنهاد می دادند که کمیسیون مشترکی تشکیل دهند برای بررسی خشونت در تمامی ادیان و اعلان نمودن مرتب نتایج کار این کمیسیون به افکار

عمومی. اینگونه دیالوگ به هر دو طرفی چالش کمک می نماید که هم برای خودشان موضوع را روشن کنند و هم برای دیگران و نیز به آنها این امکان را خواهد داد که در این زمینه گامهایی به پیش برداند.

- آیا شما فکر می کنید که چالش بر سر سخنرانی پاپ اثر مستقیمی بر فرایند درگیری های خاورمیانه و خاور نزدیک و از حمله بر مواضع ایران در رابطه با موضوع هسته ای داشته باشد؟

- متأسفانه چنین انتظار می رود. نزاع تمدن ها همواره زمینه ساز درگیری هایی بوده است، که در عرض ده سال اخیر از جانب آمریکا آغاز گشته و بوش از 11 سپتامبر 2001 شدیداً بدان دامن زده است. پاپ آلمانی نسب باید متوجه این امر باشد که به عنوان پاپی که جنگ افروزی نموده، در تاریخ به ثبت نرسد. از دستاوردهای پاپ لهستانی نسب این بود که هر گونه جنگی را محکوم نمود و اینکار را درست پیش از آغاز جنگ عراق انجام داد.

- آیا نزاع تمدن ها که در مقابل ما رخ می دهد در حال اوجگیری است؟

- من امید دارم و باورم اینست که به یاری خرد میتوان در مقابل ظاهرسازان مقاومت نموده از جنگ تمدن ها جلوگیری نمود. در این میان البته روشنفکران مسلمان و مسیحی وظیفه واسطه‌گی و روشنگری را باید بپذیرند. اگر رهبران مذهبی دو طرف قادر توانائی لازم برای ایجاد آن کمیسیون پیشنهادی باشند، این وظیفه نیز بر عهده روشنفکران قرار می گیرد.

صاحبہ گر: لوتس ھردن Lutz Herden